

Ἄ δ' ἐμβάλλουσιν εἰς τροφήν αὐταῖς, τοῦ σταθμοῦ φασὶ
 χάριν εἶναι πρὸς τὸ πλεόν ἔλκειν. (15) Τοῖς δ' ἄλλοις οἱ
 αὖχοι ἀσύφοροι· ἐλάττω γὰρ καὶ χεῖρω γίνεται, καὶ οἱ
 πυρροὶ τότε γίνονται μᾶλλον κτένες. Ἐν δὲ τῷ Πυρραίῳ
 5 ποτ' εὐρίπω ἐξέλιπον οἱ κτένες οὐ μόνον διὰ τὸ ὄργανον ᾧ
 θηρεύοντες ἀνέξουν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς αὖχμούς. Καὶ τοῖς
 ἄλλοις δ' ὀστρακοδέρμοις τὰ ἔπομβρα ἔτη συμφέρει διὰ τὸ
 γλυκυτέραν γίνεσθαι τὴν θάλατταν. Ἐν δὲ τῷ Πόντῳ διὰ
 τὸ ψῦχος οὐ γίνονται, οὐδ' ἐν τοῖς ποταμοῖς, ἀλλ' ἡ ὀλίγα
 10 τῶν διθύρων· τὰ δὲ μονόθυρα μάλιστα ἐν τοῖς πάγοις ἐμπή-
 γνυται. Περὶ μὲν οὖν τὰ ἐνυδρὰ τῶν ζώων τοῦτον ἔχει τὸν
 τρόπον.

ΚΕΦ. ΚΑ.

XXI. Τῶν δὲ τετραπόδων αἱ μὲν ὕες νοσήμασι μὲν
 κάμνουσι τρισὶν, ὧν ἐν μὲν καλεῖται βράγχος, ἐν ᾧ μάλιστα
 15 τὰ περὶ τὰ βρόγχια καὶ τὰς σιαγόνας φλεγμαίνει. Γίνεται
 δὲ καὶ ὅπου ἂν τύχη τοῦ σώματος· πολλάκις γὰρ τοῦ ποδὸς
 λαμβάνεται, ὅτε δ' ἐν τῷ ὠτί. Γίνεται δὲ σαπρὸν εὐθύς
 καὶ τὸ ἐχόμενον, ἕως ἂν ἔλθῃ πρὸς τὸν πλεύμονα· τότε δ'
 ἀποθνήσκει. Ταχὺ δ' αὖξάνεται, καὶ οὐθὲν ἐσθίει, ὅταν ἄρ-
 20 ξηται τὸ πάθος καὶ ὁσονοῦν. Ἰῶνται δ' οἱ ὑόβοσκοι, ὅταν
 αἰσθωνται μικρὸν ὄν, ἄλλον μὲν οὐθένα τρόπον, ἀποτέ-
 μνουσι δ' ὅλον. (2) Δύο δ' ἄλλ' ἐστὶ, λέγεται δὲ κραυρᾶν
 ἄμφω, ὧν τὸ μὲν ἕτερόν ἐστι κεφαλῆς πόνος καὶ βάρος, ᾧ
 αἱ πλεῖσται ἀλίσκονται, τὸ δ' ἕτερον, ἡ κοιλία ῥεῖ. Καὶ